

การเดินทางที่ไม่ธรรมดา

เบญจา รุ่งเรืองศิลป์*

ฉันเลือกที่จะเดินทางไปเที่ยวท่องฮ่องกง - เซินเจิ้น ในช่วงเทศกาลวันหยุดพิเศษในเดือนกรกฎาคม 2548 ที่ผ่านมา ... ด้วยเป็น Trip พิเศษของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ ที่มีคุณพูลสุข ปวีตรวรวิฒิ หรือพี่ป้อม ประธานฝ่ายวิชาการ เป็นเจ็ดันให้เกิดการเดินทางในครั้งนี้ โดยคุณจิราพรรณ อินทรศิริพงษ์หรือคุณนิต จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นผู้ประสานงานมืออาชีพ ที่ทำให้ฉันยอมทุบกระปุกเงินที่เหลือจากค่าลงทะเบียนเรียนของหนุ่มตาบอดที่บ้าน และนำยินดีปริดากับหลายๆ ท่าน เช่น คุณสุวรรณี จงจิตติโพธา และคุณสุคนธ์ ธีรลักษณ์ จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ ที่ได้รับทุนจากหน่วยงานต้นสังกัด ดังนั้น สิบหกชีวิตและอีกหนึ่งหัวหน้าทัวร์ คือ คุณนันทวัน พลวัฒน์ หรือพี่แฉิว จากบริษัท ทวันฮอติเคย์ จำกัด จึงได้ไปทั้งเที่ยวและทัศนศึกษาในฮ่องกง ท่ามกลางการผจญภัยเล็กๆ ความสุขที่เกิดจากการข้อปึงของถูกใจไอ้ละหนอ My Love กับห้องสมุดที่เป็นมากกว่าห้องสมุด ทำายที่สุดยังได้แบกความรู้สึกผูกพันและเชื้ออาหารต่อกันของทุกๆ คนไว้บนไหล่อันไหวลู่ เนื่องจากสองมือนั้นไม่สามารถจะหยิบหิ้วสิ่งใดไปได้มากกว่านี้อีกแล้ว และตั้งใจบอกเล่าเป็นทำนอง gossip ให้เพลิดเพลินมากกว่าเชิงสาระวิชาการ เพราะการเดินทางครั้งนี้ไม่ธรรมดาธรรมดา

ฉันรู้สึกได้ว่าการทำงานหรือทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้ที่มีความสนใจเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันนั้นเป็นสิ่งวิเศษสุด จึงไม่น่าแปลกใจ

เลยว่าเช้าวันแรกของการเดินทาง เรานัดหมายกันที่สนามบินดอนเมือง อาคาร 1 เคาน์เตอร์ 7 เวลาที่ล่วงเลยไปถึง 10 นาฬิกาเศษทีเดียว ช่วงเวลาที่ต้องรอคอยกันนั้นไม่มีเสียงปน เสียงต่อว่า มีแต่เสียงทักทายและเรียงลำดับเครือญาติกันอย่างร่าเริง ใครจะเป็นพี่ เป็นน้อง เป็นเพื่อน และใครกันที่ยังมาไม่ถึง เริ่มต้นเป็นห่วงเป็นใยกันนับตั้งแต่วันนี้ หลังจากตรวจเช็คสัมภาระเรียบร้อยแล้ว ยังได้เรีงร่ากันถ่ายภาพหมู่ (ภาพแรก) หน้าเคาน์เตอร์ Kanya Airline เหมือนกับเป็น Trip แรกของทุกคน ทั้งที่เคยเหิรฟ้าไปต่างบ้านต่างเมืองกันมาหมดแล้ว แต่สายการบินนี้เป็นเหมือนของแปลกสำหรับเรา แบบว่าไม่ค่อยมั่นใจนักหลายคนติดใจแอร์โฮสเตรสผิวเข้มที่ซ่อนร่างบิกบินไว้ภายในเครื่องแบบสีแดงเจิดจ้า แม้แต่คุณนิต ซึ่งเกือบจะเป็นสาวเคนยาอีกคน (ถ้าเธอไม่เอบางร่างน้อย) ยังอดใจไม่ไหวยกกล้องดิจิทัลคู่ใจเก็บภาพไว้เป็นที่ระลึก ตามด้วยคุณกณิณประทุม ทองนาค หรือคุณติ่ม จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้มุกกล้องถูกใจเป็นสาวแอร์คนเดียวกัน ก่อนที่จะต้องผิดหวัง และกล่าวคำ "Sorry" เพราะคุณเธอไม่อนุญาตให้ถ่ายภาพนะจ๊ะ ฉันขอทดแทนความรู้สึกดีดีด้วยการละลายอาหารมือเที่ยงที่ delay มาเป็นป้าย และทำใจสบาย ตลอด 2 ชั่วโมงกว่าๆ เมื่อเครื่องลดเพดานบิน ฉันมองเห็นทัศนียภาพเกาะเล็ก เกาะน้อย ของฮ่องกงผ่านปุ๋ยเมฆบางเบา น่าเสียดาย แทนอาจารย์ เจริญ มุศิริ หนุ่มน้อยที่แปลว่ายังหนุ่มอยู่มาก จากโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก หวังบันทึกภาพวิวทัศน์เอาไป

* บรรณารักษ์ฝ่ายบริการผู้อ่าน สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

present นักเรียน แต่มาได้ที่นั่งด้านใน คุณตี๋ม จึงอาสาเป็นผู้บันทึกภาพสวยๆ แทน เยี่ยมมาก... พระเจ้าจอร์จ ส่วนบุคคลที่น่าเห็นใจอีกคน คือ คุณสมปอง อันเดช สาวสวยจากสถาบันวิจัย โภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่วิ่งเวียน คลื่นไล่ไม่ยอมหาย และเปิดเผยสาเหตุว่ามาจากแพ็กกลิ่นพิเศษของหนุ่มสาวเคนยาที่ลুকไปมาบนเครื่องบินนั่นเอง

ฉันเดินทางมาถึงสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ Chek Lap Kok (เช็ก แลป ก็อก) แล้วนะจ๊ะ เราต้องไปขึ้นรถไฟสายด่วน (airport express) และผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมืองอย่างเรียบร้อย พร้อมหมุนเข็มนาฬิกาเร็วขึ้นอีก 1 ชั่วโมง ตามเวลาท้องถิ่น คุณโอลิเวียร์ โกดส์องกงนำเราเดินทางโดยรถไฟปรับอากาศตู้ผู้เภาลูน เพื่อเข้าพัก ณ B P International House, Austin Road และเปลี่ยนโปรแกรมที่จะไป Victoria Peak เป็นวันสุดท้าย รู้สึกผิดหวังเล็กๆ เพราะข้อมูลที่เราค้นคว้ามา คือความตระการตาและสีสันยามค่ำคืนของฮ่องกงจะงดงามประทับใจเมื่อได้ขึ้นไปสู่ Victoria Peak และคณะเราต้องท่องราตรีในเกาหลูนตามอัครยาศัย โดยมีแผนที่เป็นเพื่อนคู่ใจ หลังจากอิมหน้าสำราญกับอาหารมื้อแรกในต่างแดนแล้วทุกคนเริ่มมีพลังสะสมพร้อมจะลุยมากกว่าพักผ่อน โดยเฉพาะอาจารย์เจริญซึ่งมีสมญาว่าเจมส์ และคุณสุรียา เผ่าจินดา หรือพี่หมูจากสำนักงานเกษตร จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมีสมญาว่าพิกก็ ถูกแซวเรื่องร้าน Sex Body จนเริ่มเอนเอียง แต่เวลาไม่เป็นใจ เนื่องด้วยรถไฟใต้ที่มารับคณะเรานั้นไม่สามารถจอดรอได้นานเมื่อรถมาถึงแล้ว ทุกคนต้องรีบขึ้นรถโดยเร็วไม่มีที่ริมถนนเหลือเพื่อที่จะมาจอดรอหรือรับส่งผู้โดยสารตามใจชอบ ด้วยความรีบเร่งที่เราไม่คุ้นเคยนี้เองทำให้อาจารย์เจริญลืมนกระเป๋าสตางค์ไว้บนรถไฟใต้ และทุกคนก็ใจหายใจคว่ำ

กันทั้งคืน ด้วยรถล้นเหตุการณ์ในเช้าวันต่อไปในที่สุด ... ก็หมดหวัง อาจารย์เจริญยังมีเงินซื้อของฝากเพื่อนฝูงเป็นหมื่น ที่ต้องหอบเงินมามากมายขนาดนั้น ท่านเฉลยว่าเป็นลาภลอยจากเลขเด็ด ความนัยนี้ทำให้บางคนกระปรีกระเป่าขึ้นมาทันตา เหมือนมีความหวังบางสิ่งบางอย่างซุกซ่อนอยู่ในใจ จากเรื่องราวเหนือความคาดหมายนี้ ทำให้ฉันได้เรียนรู้วิถีชีวิตของไกด์ในการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าอย่างไม่เคยรู้มาก่อนเลย

ก่อนออกเดินทางฉันได้รับ e-mail จากคุณนิคเตือนเรื่องสภาพอากาศ ที่อาจมีฝนตกประปราย และควรเตรียมรองเท้าใส่สบายสบายจะได้เดินช้อปปิ้งอย่างสุขใจ นึกถึง Golden Bauhinia รูปปั้นดอกชงโคบาน สัญลักษณ์การค้าสินค้าฮ่องกงกลับมาอยู่ภายใต้การปกครองของจีน อยากเห็นจตุรัสแห่งดวงดาว "Avenue of Stars" ในย่านจิมซาโจย ที่มีรอยมือของเหล่าซูเปอร์สตาร์ชั้นนำในวงการภาพยนตร์ประทับบนแผ่นปูนพร้อมลายเซ็น อยากไปยืนอยู่ริมอ่าวเพื่อตี๋มด่ำกับบรรยากาศยามราตรีของดีกระฟ้า ทั้งฝั่งฮ่องกงและเกาหลูน ไข่เลย ! มนต์เสน่ห์ของฮ่องกงอยู่ที่นี้เอง แต่ในความเป็นจริงของค่ำคืนนี้ ฉันได้แต่เดินเหมือนคนหลงทางกลับบ้านไม่ใกล้ไม่ไกลไปจากถนนออกสตินสักเท่าไร ทั้งๆที่เป็นช่วง Hong Kong Shopping Festival และกลับเข้าห้องพักพร้อมคุณสุรัสวดี ดิษฐสกุล หรือคุณเจ็บบคนรักสัตว์ (พันธุ์งจากเสื้อช้างแดงและเสื้อลายเสือเหลือง) จากคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่กางแผนที่ "Live it Love It" หาสถานที่จัดงานลับตาหนังสือแห่งชาติ ซึ่งเราค้นพบภายหลังว่าจัดแสดงที่ย่านหว่านใจ บริเวณ ศูนย์การประชุมและนิทรรศการ ดึกเกินกว่าที่เราจะออกไปอีกครั้ง ...

ฉันตื่นนอนแต่เช้าและรับคำชวนของ

คุณดื่มไปเดินเล่นในสวนสาธารณะ “Shenghen Century” ที่มองจากหน้าต่างห้องพักเห็นต้นไม้ใบหญ้าเขียวชอุ่ม มีผู้มาออกกำลังกาย ร่ายรำมวยจีนกันมาก บรรยากาศเหมือนสวนลุมพินี แต่ที่แปลกกว่าคือสวนนก มีนกแก้วและนกอื่นๆ อีกหลายพันธุ์ สวนสาธารณะของที่นี่จึงเป็นทั้งสวนสัตว์และสวนพฤกษชาติ จนตะวันฉายแสงแรงกล้าบอกเวลานัดหมายของการไปชมดื่มชาต้นตำรับ ที่มีหมั่นโถวและชูปถั่ว อร่อยจัง อิ่มประทับใจแล้วทุกคนหิว ล้มภาระขึ้นรถ บ้ายบายเกาหลุนในช่วงสาย เพื่อเดินทางเข้าพักที่เซ็นเจิ้นในช่วงค่ำ แต่ช่วงกลางวันเรามีนัดศึกษาและดูงาน 2 แห่งด้วยกัน แห่งแรกที่เราไปเยี่ยมชมเยียนคือ Hong Kong Central Library (HKCL) ตั้งอยู่ใกล้ Couseway Bay และ Victoria Harbour เป็นห้องสมุดประชาชนแห่งใหม่และใหญ่ที่สุดจากจำนวน 73 ห้องสมุด เป็นอาคารทันสมัยสูง 12 ชั้น เปิดให้บริการเมื่อ พฤษภาคม 2544 ตกแต่งเหมือนห้างสรรพสินค้า ใช้ศาสตร์แห่งสรวงจุ้ยในการออกแบบทางสถาปัตยกรรม มีลูกโลกและน้ำพุอยู่ด้านหน้าอาคาร เสมือนเป็นประตูแห่งความรู้ของโลกตะวันออกและตะวันตก อาคารนี้มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ 40,000 กว่าตารางเมตรมากกว่า 2,000 ที่นั่ง มีบันไดเลื่อน ลิฟต์โดยสาร และลิฟต์แก้ว งบประมาณก่อสร้าง 690 ล้านเหรียญฮ่องกง เปิดบริการปกติเวลา 10.00 - 21.00 นาฬิกา ตลอด 7 วัน ผู้เข้าใช้เฉลี่ย 15,000 รายต่อวัน ประกอบด้วยทีมงาน 250 ชีวิต บรรณารักษ์ 27 คน ภายใต้ปณิธานที่ว่า “Enrich Knowledge and Support Lifelong Learning” “เราพบว่าไม่อนุญาตให้ผู้เยี่ยมชมถ่ายรูปใดใดทั้งสิ้น เป็นสิทธิส่วนบุคคลและรบกวนสมาธิของผู้ใช้ ดังนั้น เอกสารที่เผยแพร่จึงมีรูปเล่มน่าสนใจ จัดพิมพ์เป็น 2 ภาษา คือ ภาษาจีนและอังกฤษ มีภาพประกอบสีสันสดใส ที่ผู้มาเยือนจะใช้เป็น

คู่มือดูงานได้อย่างดี ในโอกาสนี้ฉันขอแนะนำ Collection อันโดดเด่นของ HKCL ไว้ในท้ายเรื่อง หรืออาจเข้าไปดูเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ห้องสมุด www.hkpl.gov.hk และติดตามข่าวสารได้จาก Hong Kong Public Library Newsletter ฉันรำลาคคุณ Tai ซึ่งเป็นบรรณารักษ์ User Education ด้วยความชื่นชมและขอบคุณในสิ่งที่ได้เรียนรู้จากต่างแดน ... Can't find any information? What should you do? Ask A Librarian!

ฉันมีโปรแกรมศึกษาดูงานอีกแห่งหนึ่งคือ Yu Chun Keung Medical Library หนึ่งใน 6 ห้องสมุดสาขาของ University of Hong Kong (HKU) ตั้งอยู่ที่ Sassoon Road ถนนจาก HKCL มุ่งสู่ HKU จะเป็นแบบขั้นบันไดแคบและวกวนไปมา พนักงานขับรถซึ่งไม่ชำนาญเส้นทาง พาเราเลาะเลียบบไปตามไหล่เขาสูงชัน เห็นคอนโดที่พักของดาราดัง และเรือสินค้าริมอ่าวอย่างจุใจ ทำให้คุณ Julia รอรับด้วยความกระวนกระวาย Medical Library ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2508 แต่ย้ายมาอยู่อาคารใหม่ที่เรามาเยือนนี้เมื่อ มกราคม 2545 จึงดูใหม่ สะอาด สะอาด และกะทัดรัดตามสไตล์ห้องสมุดเฉพาะบริเวณโถงด้านล่างมีศูนย์คอมพิวเตอร์มากกว่า 80 เครื่อง ผู้ใช้บริการประมาณ 300 คนต่อวัน บริหารจัดการโดยทีมงาน 15 ชีวิต เป็นบรรณารักษิวิชาชีพ 2 คน คุณ Julia นั้นเป็นถึงประธานคณะกรรมการห้องสมุดฮ่องกงด้วย ได้กระซิบว่ามีภารกิจให้ทุนสนับสนุนแก่คณะกรรมการไปดูงานห้องสมุดในต่างประเทศปีละครั้ง แต่ยังไม่เคยมาเมืองไทยเลย หลายคนที่เป็นคณะกรรมการบริหารของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ ดาร์อนผ่าว เขาเป็นว่าเก็บข้อมูลมาฝากกันในตอนท้ายเรื่อง หรือคลิกไปที่ <http://lib.hku.hk> นะ... จะบอกให้ ตอนนี้ได้เวลาไปเรียนรู้วัฒนธรรมอาหารจีนกันแล้วละ ยังมีน้ำ

พริกของคุณนิด แกงป่าประยุกต์ของพี่แฉิว คลุกเคล้าเสมือนน้ำพริกลงเรือลำเดียวกัน จากนั้นเรามุ่งหน้าสู่เมืองเซินเจิ้น ปฏิบัติตนเป็นนักท่องเที่ยวพลัดถิ่น ทั้งหิวทั้งเขินสัมผัสภาวะข้างกาย ข้ามถนน ขึ้นสะพานลอย ใช้บันไดเลื่อน เพื่อไปยังสถานีรถไฟฟ้าจิมซาโจยตะวันออก ระหว่างทางสวนทางกับกลุ่มคนไทยที่สัญจรจากเซินเจิ้นสู่ฮ่องกง จึงมีการทักทายกันเล็กน้อยตามนิสัยคนไทยใจดี เราผ่านหลายสถานี อาทิเช่น เหยามาเตีย มงก๊ก จนถึงสถานีปลายทางหลอวู ซึ่งหมายความว่าเราเดินทางมาถึงเขตเศรษฐกิจพิเศษของจีนตอนใต้ในมณฑลกว่างตุ้งแล้ว แต่ต้องผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองโดยใช้วีซ่ากลุ่มแต่ฉันและคุณตี๋พิเศษกว่าใคร เพราะใช้หนังสือเดินทางราชการ เจ้าหน้าที่จึงไม่ยินยอมให้ผ่านไปพร้อมคนอื่น ๆ เราสองคนต้องไปกรอก Entry card ใหม่ และกลายเป็นคู่สุดท้ายของคณะเดินทางอย่างไม่ได้ตั้งใจ

ในเซินเจิ้นฉันมีไกด์จีนคนใหม่แล้วนะชื่อ “คั้ง” แต่พูดไทยได้ดีเกือบเต็มร้อย คำนี้เราเข้าพักที่ Century Plaza Hotel ทันสมัยดี ที่สำคัญอยู่ใกล้กับ Lowu Center หรือมาบุญครองเมืองจีน ซึ่งคุณคั้งแนะนำให้คำเตือนี้ออกไปสำรวจตลาดกันก่อน แต่อย่าด่วนตัดสินใจซื้อ ให้เปรียบเทียบราคาสินค้า ป้องกันการเสียใจภายหลัง หากเพื่อนเราซื้อได้ดีกว่า สวดยกว่า และถูกกว่า ยอมไม่ได้นะจ๊ะ แล้วทุกคนก็เป็นลูกทัวร์ที่ดีมาก เชื้อพียงทุกอย่าง สิ่งที่น่าทึ่งคือคุณสุวรรณิและคุณสุนันท์ เป็นเจ้าแม่ discount ที่ไม่มีที่ท่าว่าค่าดูแลูกคือชนิดถูกเนื้อต้องตัวของผู้ชายลึกลับ ผศ.ดร. ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล หรือพี่ศรี รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ก็มีลูกอ่อนสไตล์ยูนุผสมกะเหรี่ยง น่ารักมาก... ฉันขอขอบคุณพี่ศรีที่เลี้ยงไอศกรีมหวานชื่นใจบุญคุณนี้ต้องทดแทน ส่วนการไปปักหลักชิมชาที่ Li Zhi

Hong Cha ที่พี่ป้อม คุณพินทิมา เลิศสมบุรณ์ หรือคุณจัน จากหอสมุดปวญ อังภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คุณวิภา จาริวงศ์ไพบูลย์ หรือน้องวิ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์เฟื่องฟ้า แต่งโสภา หรือน้องฟ้า จากโรงเรียนบรรหารแจ่มใส 6 สุพรรณบุรี และฉัน ตัดใจนัดหน้ากับกลิ่นหอมชวนจับของชากลิ่นมะลิกลิ่นลิ้นจี่ ซึ่งได้ต่อราคา ลด แลก แจก แถม เป็นตุ๊กตาดินเผาคุณสมบัติชัดเจนน้ำได้ (ฉีดแบบพิเศษด้วยนะ) นอกจากนี้ฉันยังได้ไปชมกรรมวิธีในการผลิตเครื่องนอนจากไหมแท้ ซึ่งเชื่อว่าเหมาะกับคนที่เป็นภูมิแพ้อย่างยิ่ง ราคาค่อนข้างสูงตามคุณภาพของผลิตภัณฑ์ แต่ที่ Shenzhen Xingyu Mineral Museum ศูนย์รวมสินค้าที่ระลึกประเภทหัตถกรรมเครื่องประดับหยก เครื่องสำอางค์สมุนไพรจีน ฯลฯ ก็มีราคาสูงเหมือนกัน แต่คณะเราผู้ไม่ถอยในการเลือกซื้อโดยเฉพาะลัดตัวนำโชคเผ่เย้า ซึ่งเชื่อว่าเรียกเงินเรียกทองเข้าบ้าน ครีมน้ำนม ปรอทินผิว ชื่อ 5 กล่อง แดม 1 กล่อง เครื่องรางของขลังเล็ก ๆ น้อย ๆ 8 ชิ้น 10 หยวน ที่เห็นแต่มีมือชาวๆของคุณลาวัญญ์ ค้าขาย หรือน้องอินคนหน้าแดงเสมอ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และน้องฟ้าเลือกอย่างชะมัดเข้มข้นสมกับที่คุณคั้งให้เวลาคณะเราเต็มที่ ทำให้ฉันและอีกหลายคนได้กรี๊ดสลบกับคุณอรปริยา ฟู่นศาสตร์ จากเรื่องเล่าชาวันนี้เยี่ยมสวย แต่ฉันยิ้มเฉยๆ เพราะจำไม่ได้ว่าใครกดชัตเตอร์ให้ หากคุณเป็นผู้ถูกพาดพิง อนุเคราะห์ส่งรูปมาให้ฉันได้ปลื้มบ้างนะคะ และอยากจะบอกคุณสุวรรณิว่า เสียหายจึงที่ไม่ได้ร่วมทุนซื้อบัวหิมะสมุนไพรชั้นเยี่ยมมาให้หนูมรักบีที่บ้าน แต่ที่แน่ ๆ มื้อเที่ยงที่ New North Sea Fishing Village เราซาบซึ้งถึงคุณค่าและราคาของน้ำดื่มในเมืองจีน และได้ความรู้เกี่ยวกับแตงโมที่มีคุณภาพจากพี่หมูคนแก่ง ส่วนพี่แฉิวก็ลุกขึ้นมาปกป้องสิทธิ์ให้

พวกเราได้รับประทานอาหารที่ดี ครบถ้วนและเหมือนๆ กันทั้งกรุ๊ปทัวร์ เราเครียดกันเกินไปหรือเปล่าหนอ ...

ฉันยังไม่ได้เอ่ยถึงคุณกัญญา พันธุ์อำไพ เพื่อนร่วมงานบริการของคุณนิด จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่คิดหลายดลกับกระเป๋าที่ตั้งต้องสินค้าเลียนแบบแบรนด์เนม ที่คุณคังพาพวกเราออกไปซื้อบนคอนโดสูง เขาเออะ คิดเสียว่าได้เปล่า แต่พอไปที่ Lowu Center อีกครั้ง คุณกัญญาก็ติดใจรองเท้าคู่สวยอีกแล้วสิ! ครั้งนี้ ฉันตามไปเป็นกำลังใจให้พี่ป้อม คุณจัน น้องวิ น้องฟ้า ในการเลือกซื้อ Thumb drive และต่อรองเครื่องคิดเลขลวดลายเก๋เก๋ให้เหลือ 5 หยวนให้ได้รวมทั้งนาฬิกาใส่เล่นที่เล็งไว้ตั้งแต่คืนก่อน แต่ตอนนี้คุณสุวรรณีและคุณสุคนธ์ผู้เชี่ยวชาญภาษาจีนล่องหนไปกับพี่ศรีและน้องอินเสียแล้ว แม้ว่าทั้งสี่รุ่นจะได้ชื่อนาฬิกาสมใจนึก แต่ก็ประสบเรื่องชวนตื่นเต้น เมื่อตำรวจได้มาจับร้านค้าใกล้เคียงที่มีผู้แจ้งว่าขายสินค้าลอกเลียนแบบ ทำให้ร้านค้าย่อยอื่น ๆ ที่มีสินค้าปลอมแปลง น้องฟ้ากระเจิดกระเจิงไปในพริบตา ทำให้รวมพลลงมายังจุดนัดหมายของไกด์ล่าช้าไปเล็กน้อย จึงถูกลงโทษไม่ได้รับแจกลิ้นจี่เมืองไทยที่อาจารย์เจริญ อุดสาหกรรมซื้อในเมืองจีน ตามสัญญาที่ได้รับของรักกลับคืนมา แถมฉันยังอีกจาดาร้อนที่คุณติ่มมีรองเท้าประดับพลอย สวยแวววาวคู่ใหม่อีกด้วยคุณคังบอกเราว่าในช่วงค่ำมีโปรแกรมไปชมการแสดงของหมู่บ้านวัฒนธรรม และชวนให้แวะถ่ายรูปด้านนอกของ Window of the World ซึ่งเป็นเมืองจำลองปฏิมากรรมที่สำคัญๆ ทั่วทุกมุมโลกไว้ได้อย่างวิจิตรงดงาม มีคนอยู่ทีลานถ่ายรูปจำนวนมาก จนคุณคังต้องถือธงชาติไทยนำหัวแถว แต่ก็ยังมีการพลัดหลงกันไปบ้างเพราะเสน่ห์ของหน้าต่างโลกแห่งนี้ชวนตื่นตาตื่นใจ เมื่อเราเดินทางมาถึงหมู่บ้านวัฒนธรรม

อย่างรีบเร่ง เพื่อให้ทันเข้าชมการแสดงรอบ 18.00 นาฬิกา ที่ได้จองไว้ล่วงหน้า นั้น จึงได้รู้ว่าเราบริหารเวลาผิดพลาดไปนิดหน่อย เสียหายไม่ได้เดินชมหมู่บ้านวัฒนธรรมอันสวยงาม น่าสนใจสักหมู่บ้านเดียว แต่การแสดงในค่ำคืนนั้นได้ขาดเชยความรู้สึกผิดหวังของฉันไปจนหมดสิ้น ฉันนั่งอยู่ใกล้คุณจันและน้องฟ้า สัมผัสได้กับวิถีชีวิตและมรดกทางวัฒนธรรมจากการแสดง แสงสี เสียง พลุไฟที่สว่างไสว เสียงกองทัพบ้าที่กึกก้อง อลังการก็เอาจการแสดงแต่ละชุด ขึ้นขอบไปกับพิธีการแต่งงานของชนกลุ่มน้อยในจีนตลอดเวลา 1 ชั่วโมงเต็ม เป็นความประทับใจที่สุดสุดสมกับราคา 150 หยวน (1 หยวน = 5.20 บาท) ที่จ่ายไป จบการแสดงแล้วฉันจับมือคุณจันและน้องฟ้าแน่นหนา เพราะกลัวพลัดพรากจากกัน สงสารฟ้าจัง ไม่ได้หมวกประดับสวยๆ ไปฝากหลานสาวแห่งเมืองสุพรรณ

ค่ำคืนนี้ฉันเตรียมจัดกระเป๋าเดินทางที่ใบใหญ่โตขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อให้เรียบร้อย เพราะพรุ่งนี้เช้าเราต้องเดินทางกลับสู่ฮ่องกงแล้ว แต่เป็นกังวลที่ยังไม่มีของฝากให้กับเพื่อนร่วมงานที่จุฬาฯ เลย คุณติ่มคนสวยจึงแนะนำให้ไปที่ Wal *Mart Supercenter เข้าวันรุ่งขึ้นฉันและคุณจันจึงวิ่งข้ามถนนอันกว้างใหญ่และยังเจียบเหงาอยู่ไปที่ Wal* Mart ได้ชื่นชมขบเคี้ยวมาฝากเพียบเลย ทำให้อารมณ์ดีมีเรี่ยวแรงจะเดินทางออกจากเซินเจิ้นอย่างซิวซิว เพราะรู้ดีว่าการย้อนเส้นทางเดิมในการกลับสู่ฮ่องกงนั้นเราต้องรับผิดชอบกับสัมภาระขนาดใหญ่ จึงไม่แปลกใจเลยที่หลายคนเริ่มจะป่วยเล็กๆ ยกเว้นฉันที่ป่วยต่อเนื่องมาจากเมืองไทย และได้ประทับใจประทับใจตัวเองอย่างสุดความสามารถบางคนหน้าตาเหน็ดเหนื่อยเสียงลากกระเป๋าถึงๆ ลงมาจากสะพานลอย อีกคนที่ไม่เป็นบ้านหอบฟางแต่ที่แน่ๆ พี่ศรีมีกระเป๋าลากใบใหม่ไม่บอกใครเลย และเราได้ไกด์คนใหม่มีน้ำใจไม่แพ้คุณคัง ชื่อ

คุณวีโก้ ซึ่งมีภรรยาเป็นคนไทย ทำให้ฉันและคุณตี๋รู้สึกอึดใจไม่ยุ่งยากในการออกเมืองเหมือนกับขาเข้ามา แต่พี่หมูทำให้เราเป็นห่วงด้วยไม่สามารถเข้าสถานีรถไฟได้ ก็บัตรโรงแรมที่ไม่ยอมคืนเขาไปนั้นเหมือนกับบัตรเข้าสถานีเลยจะงานนี้ฮาอีกนาน...หันหลังกลับไปดูเซ็นเจิ้นที่จากมา...มีทั้งความเป็นเมืองศิวิไลซ์และธรรมชาติที่สงบอบอุ่น ผสมผสานกันอย่างลงตัว แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับเส้นทางข้างหน้า ที่มีฝูงชนหนาแน่นและเร่งรีบในการไปขึ้นรถไฟ เพราะเป็นวันทำงานปกติของชาวจีน มีชาวเซ็นเจิ้นเป็นจำนวนมากที่เดินทางไปทำงานที่ฮ่องกงฉันคิดว่าบรรยากาศคงวุ่นวายเสียงดังจ่อแจ แต่กลับพบว่าเสียงที่ดังนั้นมาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวมากกว่ารวมทั้งฉันด้วยที่นั่งคุยไปตลอดทาง กว่าจะเห็นป้ายไม่ส่งเสียงดัง ไม่รับประทานอาหารเช้า และโปรดระวังทรัพย์สินก็เกือบถึงสถานีปลายทางแล้ว การเดินทางขากลับนี้ทุกคนดูคุ้นเคยไม่เคอะเขินทำเวลาได้อย่างรวดเร็ว ส่วนน้องวิมีวีรกรรมเล็กๆ สวมตัวในกร (แอบ) ออกจากสถานีรถไฟอย่างไม่ปกติ สงสัยอยากเก็บบัตรทางออกไว้เป็นที่ระลึก ขาเข้าเมืองก็หน้าเปลี่ยนไปจากหนังสือเดินทางครั้งหนึ่งแล้ว

ฉันได้ยินคุณวีโก้อธิบายเส้นทางตลอดอุโมงค์จากฝั่งเกาลูนสู่ฮ่องกง ผ่านบริเวณก่อสร้างตึสนีย์แลนด์แห่งใหม่ของโลก ซึ่งจะเปิดตัวยิ่งใหญ่ในวันที่ 12 กันยายน ศกนี้ แ่วว่าตรงกับวันคล้ายวันเกิดของใครบางคน ...เรามุ่งสู่ Repulse Bay หรืออ่าวน้ำตื้น นมัสการเจ้าแม่กวนอิม เจ้าสมุทร พระสังกัจจายณ์ เทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ที่จะนำความโชคดีและโชคลาภมาสู่ทุกคน มีใครหลายคนที่ตั้งจิตอธิษฐานกับก้อนหินศักดิ์สิทธิ์ ขอพร ขอเนื้อคู่ หรือเปล่านั้น... แล้วยังโยนเหรียญที่เก๋ามังกรหน้าภักตาคารลอยน้ำ (Jumbo) ขณะนั่งเรือชมความ เป็นอยู่ของชาวเรือแถบหมู่บ้านชาวประมงอา

เบอร์ตัน ล้วนเป็นบุญกุศลทั้งสิ้น จ่ายค่าเช่าเรือคนละ 50 เหรียญแล้ว อย่าลืมคืนหมวกให้อาแปะที่หน้าเป็อนยัมตลอด 20 นาทีที่ซัซบเรือให้เรานั่ง และจะไม่ลืมโคมไฟกระดาษหลากสีที่แขวนอยู่บนเพดานเรือลำน้อยนี้ โกวัดพาเราเลาะเลียบขึ้นเขาไปชมวิว เห็นอาจารย์เจริญ น้องอิน คุณสุวรรณี คุณสุคนธ์ ชะง่อมองตึกนกบินที่สูงระฟ้า ส่วนคุณเจี๊ยะ คุณป่อง กำลังชื่นชมกับสินค้าที่ระลึกเป็นนาฬิกาโลก คุณนิตและพี่หมูสามัคคีกันเลือกนาฬิการูปแมงกั๊กมือ อ้าว! พี่หมูไม่ซื้อเสื้อก็แพ้สีชมพู สีวันเกิดของคนที่บ้านแล้วหรือคะ หรือว่าจะไปซื้อเพชรพลอยที่ Tse Sui Luen Jewellery Manfactory Co.,Ltd (TSL) ร้านจิวเวลรี่ที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย แต่ละเส้นสายที่คุณนิต คุณเจี๊ยะ และคุณป่อง บรรจงหยิบนั้นน้างามเสียจนใครจะอดใจได้ และทำให้คุณเจี๊ยะรู้ตัวว่าบัตรเครดิตอันตราหน้าไปจากกระเป๋าคาดเฉวเสียแล้ว เมื่อเราแวะไปร้านเบหมีเกี่ยวจ่ายสดต่างค์เองที่ถนนนาธาน คุณเจี๊ยะและคุณป่องต้องแยกตัวไปติดต่อบัตรเครดิตจึงพลาดข้อมูลที่ว่าแก้วน้ำชาที่ร้านวางบนโต๊ะอาหารนั้น ไม่ใช่มีไว้ดื่ม แต่มีไว้ให้ล้างตะเกียบคู่ใจ แม้น้องวิจะพยายามส่งสัญญาณ ทั้งตาและปากขำมโตะมาบอกฉันแต่ฉันก็ยิ่งเพลิดเพลิดตักเกี่ยวกั้ว เคี้ยวลูกชิ้นปลาหมึกตุ้ยๆ จิบน้ำชาจนหมดแก้ว พร้อมจ่ายเงิน 22 เหรียญไว้กับพี่ศรีอย่างไม่อ้อยอิ่งและไม่รีรอเลยที่จะตามคนอื่นๆ ไปที่ร้าน “อาที่อยู่ที่นี่” ตั้งใจจะซื้อกล่องดีจิตดีดีตราคามิตรภาพ กลับไปฝากลูกชายที่บ้าน คนขายพูดไทยแข็งแรง จนเราไม่กล้าต่อรองราคาเปลี่ยนใจวิ่งตามคุณจันไปร้าน Toy are Us ที่ฟังกัดบอกเสริมอนอยู่ 2 ช่วงถนน โดยมีคุณสุวรรณี และคุณสุคนธ์ ร่วมขบวนมาด้วย (คิดผิดเสียแล้ว) จากตึกนี้ไปตึกโน้น ลงชั้น ground ขึ้นชั้น 2 ตามคุณลูกที่เดินเที่ยวกับคุณแม่ ก็ยังไม่ถึง Toy are Us ลักที่ เลยไม่รู้ว่าการสื่อสาร

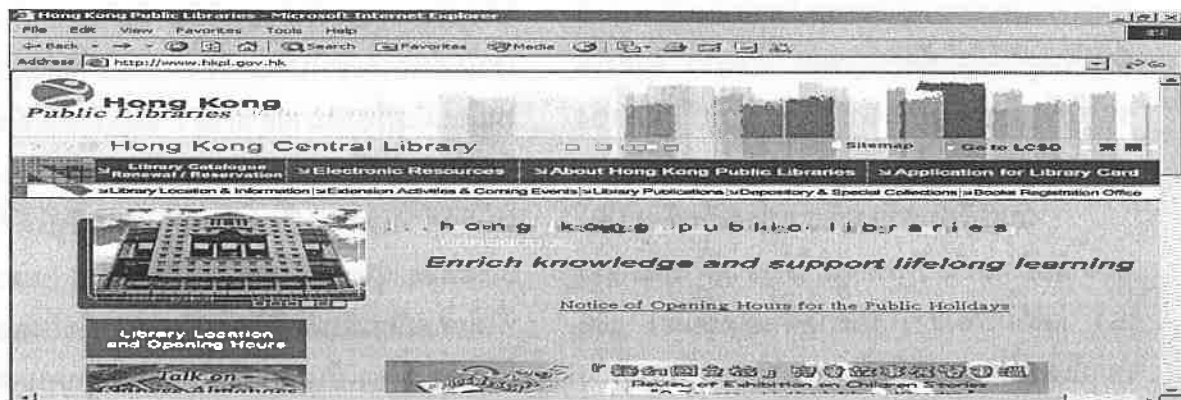
ของเราแถมมาก หรือว่าย่านธุรกิจกว้างใหญ่ไพศาล
เกินไป สุดท้าย อาทิ ถึง Us ได้แค่น้ำส้มเย็นๆ
หนึ่งขวดในร้านสะดวกซื้อ แล้วยังมานั่งถกเถียง
กันอีกว่าเห็นทีจะไม่ได้ลิ้มรสเปิดปีกกิ่งเป็นแน่แท้
ส่วนพี่หมูก็ยังไม่ได้ครวญเพลง “บ้านเรา” ดั่งตั้งใจ
ขอไปฟังเมื่อได้ไปท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แม่กลอง
สมุทรสงคราม จะได้ไหม ?

ฉันเตรียมพร้อมตั้งแต่ช่วงเย็นที่จะเดิน
ทางกลับบ้านเรา...รักรออยู่... โดยสายการบิน KQ
231 แต่ก็มีเรื่องราวที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นอีก เมื่อ
เคาน์เตอร์สายการบินไม่สามารถออกเลขที่นั่ง
บนเครื่องให้ได้ เป็นความผิดพลาดทางเทคนิค
บางประการ ทุกคนได้แต่ร้องเพลงรอคอย... ดั่ง
นั้น กว่าจะผ่านคิวตรวจหนังสือเดินทางครบถ้วน
เจ้าหน้าที่ภาคสนามของสายการบินต้องเร่งรีบ
รับเราไปขึ้นเครื่อง หากคนไทยท่านใดได้เห็นลิบ

เจ็ดชีวิต หน้าตาตื่นตระหนก โดยเฉพาะอาจารย์
เจริญ ซึ่งใส่สูทสุดหล่อ ถึงกับเอ่ยปากว่าพวก
เราซ่อมวังหนี่ตำรวจฮ่องกงหรืออย่างไร มั่นใจ
ได้ว่าเป็น คณะทัวร์ของเจ็ดคน ฉันรักเธอ ทันทีที่
เราโผล่พรวดเข้าไปในเครื่อง สายตาของทุกคน
เหมือนมีเครื่องหมายคำถาม ? แผลงเป็นนัยสำคัญ
ซึ่งเชื่อว่าพี่ศรี คุณเจียบ คุณปอง คงไม่เสีย
หน้าอย่างเรา เนื่องจากบุญหล่นทับได้ที่นั่ง
Business Class โดยบังเอิญบังเอิญ ผลบุญ
ที่ได้กอดก่อนหินศักดิ์สิทธิ์แน่นอน เมื่อถึงสนามบิน
ดอนเมืองเป็นเวลาดึกโขแล้ว ทุกคนถูกระ
ปลกกระเปลี้ยไปบ้าง แต่ก็ยังได้เห็นมารำลាក់กัน
และเชื่อว่าการเดินทางที่ไม่ธรรมดาของทุกคนใน
ครั้งนี้ เป็น Cherry on my cake : สิ่งที่ดี
โดยไม่คาดคิด :)

Service @ Hong Kong Central Library

Arts Resource Centre : บริการทรัพยากร สารสนเทศทางด้าน Visual arts และ Performing arts รวมทั้ง Music Collection

Reference Library : บริการทรัพยากรสารสนเทศ 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาทั่วไป ธุรกิจ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และ Hong Kong Studies รวมทั้ง Depository Collection อื่นๆ เช่น Asian Development Bank (ADB) European Union (EU) World Bank (WB) เป็นต้น

Children's Lending / Young Adult Lending / Adult Lending Library : บริการทรัพยากรสารสนเทศและจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามสภาพอายุของผู้ใช้บริการ ได้แก่ อายุ 10-12 ปี / 12-17 ปี / 12 ปี ขึ้นไปและผู้ใหญ่ ตามลำดับ

Toy Library : ของเล่นเด็ก กิจกรรมเสริมทักษะ หนังสือสำหรับเด็ก อายุ 0-8 ปี จัดเป็นกลุ่ม พ่อ-แม่-ลูกประมาณ 15 ครอบครัว และโรงเรียนต่าง ๆ สามารถนำนักเรียนเข้ามาทำกิจกรรมได้ในช่วงเช้าวันอังคารและช่วงบ่ายวันหยุดสัปดาห์ของสัปดาห์

Map Library : ให้บริการและอนุรักษ์แผนที่สำคัญ ๆ ของฮ่องกง มีการจัดทำเป็น electronic maps และบริการทำสำเนาแผนที่ขนาด A0 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์

Newspaper & Periodical Service : จัดการบริการเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ฉบับปัจจุบัน ฉบับล่วงเวลาและไมโครฟอร์ม ในส่วนหนังสือพิมพ์ Hong Kong Newspaper ตั้งแต่ปี 1864 ได้ Scan ต้นฉบับเก็บไว้อย่างสมบูรณ์ ส่วนเดลิเวอรี่ และ Bangkok Post เป็นหนังสือพิมพ์ไทยที่ได้ถอดโฉมหน้าในห้องสมุดแห่งนี้

Online Databases Service : บริการฐานข้อมูลออนไลน์ต่าง ๆ มากกว่า 3,000 รายการ จำกัดสิทธิ์การใช้ บนเครือข่ายห้องสมุด คล้ายคลึงกับฐานข้อมูลที่ให้บริการในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย บางฐานข้อมูลเป็นสิ่งพิมพ์เฉพาะของประเทศ เช่น China Journal Net, China Info Bank เป็นต้น ส่วน e-book ประมาณ 7,800 ชื่อให้บริการเรียกอ่านได้บน

เครื่องถ่ายห้องสมุด นานครั้งละ 4 ชั่วโมง หากรายการใบอนุญาตให้ใช้ผ่านเครื่องถ่ายนอกห้องสมุดได้ จะต้องเสียค่าใช้จ่ายผ่าน smart card

Multimedia Information Services : บริการโสตทัศนวัสดุโดยทั่วไป และจัดทำเป็น digital type สามารถสืบค้นและเรียกดูสื่อได้จากฐานข้อมูล โปรแกรม Alice จำกัดสิทธิ์การใช้เฉพาะบนเครื่องถ่ายภายในห้องสมุดเท่านั้น ส่วนฐานข้อมูลหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ใช้โปรแกรม Dynix มีบริการ Computer - Aided Language Learning ที่เทียบพร้อมด้วยครูภัณฑ์และเทคโนโลยี จำนวน 34 บูธ

Book Conveyance System : เป็นระบบการรับส่งหนังสือจากเคาน์เตอร์ยืมคืนสู่ Collection ต่างๆ สามารถจำแนกหนังสือตามหมวดหมู่ แล้วจัดส่งไปตามแหล่งจัดเก็บโดยสายพานอิเล็กทรอนิกส์ แทนการขนส่งโดยรถเข็นหนังสือหรือลิฟต์ สะดวก ลดกำลังคน และประหยัดเวลาในการจัดเก็บหนังสือขึ้นชั้น

Service @ Medical Library

Dragon - HKD Library Online Catalogue :
ฐานข้อมูลห้องสมุดและสืบค้นได้เป็น 2 ระบบ คือ Western

Collection จัดหมวดหมู่ระบบ Dewey ส่วน Chinese Collection จัดหมวดหมู่ระบบ Library of Congress ส่วน Exambase เป็นการรวบรวม Past Exam Paper ของคณะแพทยศาสตร์

Knowledge Navigaton Centre (KNC) : ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ (Computer Lab) อินเทอร์เน็ต ฐานข้อมูลออนไลน์ โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ สำหรับพิมพ์งาน การสั่งพิมพ์ทางเครื่องพิมพ์ การสแกนภาพ โดยเสียค่าใช้จ่ายเป็นคูปอง นอกจากนี้ยังสามารถใช้เครือข่ายไร้สาย เรียกว่า ACE Net ได้ทุกพื้นที่ในห้องสมุด

Group Study Rooms : บริการใช้ห้องเพื่อการศึกษาค้นคว้า มีจุดเด่นคือติดตั้งอุปกรณ์เครือข่ายและโหนด-ทัศนูปกรณ์ครบถ้วน ผู้ใช้ติดต่อจองการใช้ห้องได้ทาง electronic form เท่านั้น กลุ่มละ 3-8 คน ใช้ได้นาน 3 ชั่วโมง ส่วนห้องค้นคว้าเดี่ยว ติดต่อได้ที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์โดยตรง

Chinese Medical Collection : รวบรวมเอกสารด้านการแพทย์ของชาวจีน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาอันยิ่งใหญ่และภาคภูมิใจ โดยจัดเก็บต้นฉบับและสำเนาไว้อย่างครบถ้วน รูปเล่มสมบูรณ์ดีมาก

Pack us together : ระบบการจัดเก็บเอกสารแบบวางเลื่อนอัตโนมัติที่ทันสมัยมาก ไม่ใช่ระบบพวงมาลัยขับเคลื่อนหรือแบบมือผลัก มีสัญญาณ sensor เพื่อรักษาความปลอดภัยในระหว่างมีการใช้งานร่วมกันหลาย ๆ คนในระหว่างตู้เอกสารต่าง ๆ